

บทบรรณาธิการ

ปีที่ 39 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2560

แม้จะมีความเปลี่ยนแปลงในส่วนของการจัดการวารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ไปบ้างสำหรับวารสารฉบับปีที่ 39 นี้ แต่ก็ถือเป็นความเปลี่ยนแปลงที่ไม่สำคัญนัก เพราะแนวทางในการพัฒนาวารสารยังคงเป็นไปในทิศทางเดิม กล่าวคือคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ยังมุ่งหวังพัฒนาให้วารสารฯ ก้าวไปข้างหน้าในด้านการเป็นที่ยอมรับจากแวดวงวิชาการในระดับชาติและนานาชาติให้ได้ โดยที่เราได้ทำสำเร็จไปในระดับหนึ่งอย่างสำคัญแล้ว จากความเอาใจใส่ของบรรณาธิการและคณะผู้จัดทำชุดที่ผ่านมา ที่ได้ผลักดันให้วารสารนี้ได้ขึ้นบัญชีดัชนีวารสารไทย (TCI) กลุ่มที่ 1 ซึ่งอย่างน้อยก็สะท้อนถึงมาตรฐานในการจัดการวารสารที่คณะทำงานชุดปัจจุบันจะต้องพยายามรักษามาตรฐานไว้ให้ไม่ด้อยไปกว่าเดิม ภาระดังกล่าวนี้เป็นเรื่องไม่ง่ายเลยในยุคที่เครื่องมือเครื่องมือในการทำงานของมิถุนาศาสตร์ทางวิชาการนั้นดูจะแยบยลขึ้นเรื่อยๆ

ยิ่งเรียกร้องให้บัณฑิตศึกษาต้องตีพิมพ์บทความเพื่อสำเร็จการศึกษา ในกรอบเวลาที่กระชั้นชิด ก็ยังเป็นงานหนักของผู้คัดกรองและอ่านประเมินงานวิชาการเหล่านั้น และยังจำนวนงานวิชาการ งานวิจัยมีมากขึ้นเท่าใด โอกาสที่เราจะใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อพิจารณาให้แน่ใจว่างานเหล่านั้นเป็นงานใหม่ไม่ได้ลอกใครมากก็มีน้อยลงไปเรื่อยๆ เท่านั้น นี่จึงทำให้ระบบฐานข้อมูลวารสารที่เชื่อมโยงข้อมูลในมิติต่างๆ เข้าถึงกันได้ ในทางลึกและกว้าง มีความจำเป็นขึ้นเรื่อยๆ ตามไปด้วย สำหรับที่จะช่วยให้กองบรรณาธิการของวารสารวิชาการมีเครื่องมือทำงานเพื่อพิทักษ์ความชอบธรรมทางวิชาชีพไว้ไม่ให้ถอยหลัง ฐานข้อมูลวารสารในระดับภูมิภาคอย่างดัชนีวารสารอาเซียน (ACI) ที่กำลังถูกพัฒนาขึ้นมา นั้น ดูจะเป็นที่หวังได้อยู่ในระดับหนึ่ง ว่าอาจจะเป็นทางออกทางหนึ่งจากความคับข้องทางวิชาการของเราที่ได้กล่าวไป และการดำเนินการเพื่อเข้าสู่มาตรฐานของฐานข้อมูลดังกล่าวนั้น ก็เป็นเป้าหมายต่อไปในอนาคตด้วยของวารสารนี้ โดยหวังว่าคงไม่ใช่ที่หมายที่ไกลเกิน

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้ ยังคงมาจากหลากหลายสาขาวิชาได้รั่มมนุษยศาสตร์อยู่เช่นเดิม แต่ที่ดูจะแปลกไปก็คือบทความซึ่งเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาประเทศไทยสู่การเป็นประเทศศูนย์กลางการจัดประชุมระดับนานาชาติ ที่ดูเผินๆ เหมือนจะเป็นบทความนอกสาขาวิชา อย่างไรก็ตามก็ตีบรรณาธิการเห็นว่าโอกาสแห่งความเติบโตของมนุษยศาสตร์อาจไม่ได้มาจากความเคลื่อนไหวในแวดวงของเราเองเท่านั้น หากแต่ยังสามารถมาจากความเคลื่อนไหวในบริบททางเศรษฐกิจการเมืองด้วยอย่างสำคัญ ไทยจะกลายเป็นศูนย์กลางด้านดังกล่าวได้อย่างไร ถ้าคนไทยยังสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ไม่ดีพอทัดเทียมกับมิตรประเทศ ข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ถูกระบุอยู่ในบทความที่พูดถึงอยู่ที่นี่ ว่าเป็นจุดอ่อนที่สำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศไปสู่สถานะที่มุ่งหวังได้ดังกล่าว และเราอาจจะเห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างขีดจำกัดทางด้านภาษาต่างประเทศของคนไทย กับโอกาสที่น้อยลงของการพัฒนาประเทศในมิติที่ว่ามันได้ดีขึ้น ในวารสารฉบับหน้า เนื่องจากผู้เขียนท่านเดียวกันนั้นได้ส่งบทความอีกชิ้นหนึ่ง ที่ว่าด้วยความจำเป็นของนักเรียนไทยที่ต้องพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อให้แข่งขันได้ในระดับโลก มาเพื่อให้องค์กรบรรณาธิการพิจารณาเพื่อตีพิมพ์แล้ว

บรรณาธิการ

สารบัญ

ปีที่ 39 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2560

Ignorance Of Moses in John Cheever's The Wapshot Chronicle	7
Dr. Khomduen Phothisuwan	
การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาเยอรมัน ของนิสิตวิชาโทภาษาเยอรมัน	22
สมบุญ ปิยะสินธ์ชาติ Sombun Piyasinchart	
รูปแบบการสอนตามแนวศตวรรษที่ 21 ในวิชาจิตวิทยาเบื้องต้น หัวข้อเรื่อง เซวาร์ปัญญา	43
ดร.ดวงเดือน ศาสตรภัทร Dr.Duangduen Satraphat ถิรวรินทร์ บุญญาพิพรรธน์ Thirawarin Bunyapipat กุลธิดา สีบัวบาน Kulthida Seebuaban ภัทรกร มุขศรีนาค Phattarakorn Muksrinak	
ลำดับชั้นแห่งชาโตริ : ข้อโต้แย้งเรื่องการรู้แจ้งฉบับล้นในพุทธศาสนา นิกายรินไซเซน	56
คณอง ปาลีภัทรางกูร Kanong Paliphatrangkura	
เนื้อแท้ของเทคนิค DSM by HAT ด้วย VE : องค์กรความรู้กระบวนวิธี เทคนิค การฝึกอบรม และภาคปฏิบัติ	74
มงคล ศรีวัฒน์ Mongkhol Sariwat ดร.อ้อมเดือน สดมณี Dr.Aomduen Sotmanee ดร.สรณ ภู่ง Dr.Sathon Pukhong กิติ ยิงยงใจสุข Kiti Yingyongjaisuk อุษา ศรีจินดา Usha Srijinda หทัยกาญจน์ เจริญชีพ Hataikarn Chalernsheep	

แนวทางการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศไทย

96

ให้เป็นเมืองเป้าหมายของไมซ์ (MICE)

ดร.เสรี วงษ์มณฑา Dr.Seri Wongmonta

ดร.วิชยานนท์ พอค้า Dr.Wichayanan Phorkha

WRITING PROBLEMS AND WRITING STRATEGIES OF ENGLISH

113

**MAJOR AND NON-ENGLISH MAJOR STUDENTS
IN A THAI UNIVERSITY**

Panupong Seensangworn

Dr. Walaiporn Chaya

